

Η διάβρωση των θεμελίων της γλώσσας και η παντελής απουσία στηριγμάτων

Γράφει ο: Αντωνάκος Α. Αντώνιος

Η υποκριτική στάση της ακαδημαϊκής κοινότητας στο θέμα της γλώσσας με εκπλήσσει ιδιαίτερος. Η αγραμματοσύνη της νέας γενιάς δασκάλων ακόμη περισσότερο! Είχε προηγηθεί η έρευνα του Πανεπιστημίου Πατρών και του καθηγητού κ. Μοσχόπουλου σε χιλιάδες γραπτά δασκάλων, η οποία εδημοσιεύθη στην εφημερίδα Καθημερινή (28 Νοεμβρίου 2004) με τίτλο «Επικίνδυνα ανορθόγραφη η νέα γενιά δασκάλων» και η οποία διαπίστωνε άγνοια στοιχειωδών κανόνων. Το διαπίστωνα κι εγώ μέρα με την ημέρα στα παιδιά του δημοτικού. Ο βαπτισμιός μου, μαθητής της Δ΄ Δημοτικού σήμερα, από την Α΄ τάξη ευρίσκετο σε καθημερινή διαφωνία με τον πατέρα του, ο οποίος ήξερε γράμματα και δεν μπορούσε να κατανοήσει τους νέους κανόνες (αν)ορθογραφίας. Αυτό όμως που ξεχειύλισε το ποτήρι συνέβη χθες, όταν μία παλιά μου μαθήτριά και νυν αξιολογότατη συνάδελφος φιλόλογος μου τηλεφώνησε να με πληροφορήσει το εξής: Ο μεγάλος της γιος, μαθητής της Ε΄ Δημοτικού, την αμφισβήτησε ως φιλόλογο, διότι η "δασκάλα" του τού δίδασκε βλακείες, όπως και στους υπόλοιπους συμμαθητές του. Συγκεκριμένα σε ανάλυση των αρκτικόλεξων "π.Χ.-μ.Χ.", η μητέρα του παιδιού τού εξήγησε ότι ήταν "προ Χριστού" και "μετά Χριστόν". Όταν πήγε στο σχολείο, όλα τα άλλα παιδιά τα εξηγούσαν "προ Χριστού" και ..."μετά Χριστού"! Προφανώς έτσι θα τους είχαν πει οι αγνοούντες, νέοι σε ηλικία γονείς τους! Το πιο παράξενο, όμως, ήταν ότι η ανορθόγραφη "δασκάλα" ... συμφώνησε "δημοκρατικά" με την πλειοψηφία των αγραμμάτων μαθητών της και πιστοποίησε την αγραμματοσύνη της λέγοντας στο παιδί "ότι κάνει λάθος"! Έτσι ελαφρά τη καρδία, τη συνειδηθεί, τη αγραμματοσύνη και τη βλακεία της! Το παιδί με την σειρά του αμφισβήτησε τη μητέρα του ως φιλόλογο και έτσι έγινε αποδέκτης τού περιστατικού.

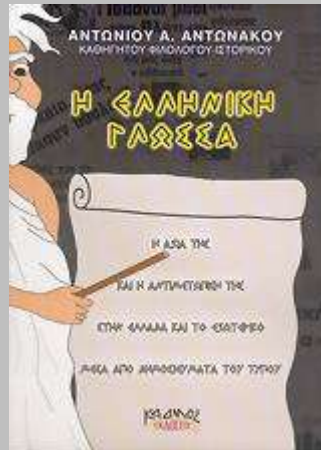
Της συνέστησα να πάει στην "δασκάλα" και, ιδιαίτερος, να την προσβάλει φθάνοντας μέχρι τον σχολικό σύμβουλο, αν χρειασθεί, διότι η αγραμματοσύνη και η πανεπιστημιακός πιστοποιημένη (με ...δίπλωμα που λένε) ανορθογραφία της, δημιουργούσε κάθε χρόνο ομάδες

ανορθόγραφων μαθητών, που θα την είχαν σαν πρότυπο, όπως κάθε παιδί την δασκάλα του! Μία δασκάλα, που μετά την κατάργηση των περισσότερων προθέσεων κατά τα "Μπαμπινιωτικά" γλωσσικά σχολικά πρότυπα, αγνοούσε ότι το "προ+γενική" σημαίνει "χρόνο" κάτι που το "μετά" δημιουργεί "μαζί με την αιτιατική", ενώ το "μετά +γενική" σημαίνει "συνοδεία" (π.χ. ήλθε "μετά της συζύγου του", "μετά πολλών επαίνων") κ.λπ. Ίσως γι' αυτό δεν θέλουν σήμερα την αξιολόγηση οι "εκ-παιδευτικοί" όλων των βαθμίδων...

Το πού είμαστε, λοιπόν σήμερα το βλέπουμε. Το πού θα φθάσουμε, αν και δεν γνωρίζουμε το μέγεθος, μπορούμε να το προβλέψουμε με απόλυτη ακρίβεια. Διότι στο θέμα της γλώσσας υπάρχει συνεχής σχεδιασμός και συνεχής υποκρισία, με σκοπό την αποκοπή από τις ρίζες και την σύγχυση. Η κατάργηση της ετυμολογίας αποκόπτει τη γλωσσική συνέχεια και παράγει καινούργιες ανορθόγραφες λέξεις.

Θέλετε ένα παράδειγμα; Ας ανατρέξουμε σε ένα βιβλίο νεοελλαδικής γλώσσας, το οποίο έχει καλές αλλά και κακές προτάσεις λέξεων. Είναι το βιβλίο της καθηγήτριας πανεπιστημίου Άννας Ιορδανίδου «Είναι λάθος ή δεν είναι; (εκδ. Μεταίχμιο)». Εκεί θα συναντήσουμε πολλές φορές την Μπαμπινιωτικής εμπνεύσεως και γραμμής φράση «Η γραφή της σχολικής γραμματικής οφείλεται σε απλοποίηση "λόγω μη φανεράς σχέσης με την αρχαία λέξη"». Δηλαδή, θα αλλάξουμε την ετυμολογία, διότι δεν φαίνεται, αλλά δεν πρέπει και να αποκαλύψουμε την πραγματική ετυμολογική σχέση, για να φαίνεται! Μέσα από λίγα παραδείγματα, αγαπητοί φίλοι, θα καταλάβετε τι εννοώ. Στην σελίδα 133 του βιβλίου και στο λήμμα "παλικάρι ή παλληκάρι;" Το βιβλίο αναφέρει το εξής εκπληκτικό! «Η λέξη ανάγεται στην αρχαιοελληνική λέξη "πάλλαξ/πάλληξ" αλλά "λόγω μη φανεράς σχέσης με την αρχαία λέξη" γράφεται στα νέα ελληνικά με τον ...απλούστερο τρόπο»!

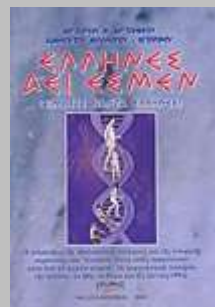
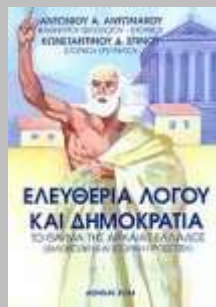

Θεέ μου θα τρελαθώ! Αν δεν υπάρχει φανερή σχέση μεταξύ του "πάλληξ" και του "παλληκάρι", τότε τί υπάρχει; Η σχέση είναι ολοφάνερη και οφθαλμοφανής. Ας εξετάσουμε, όμως, και ένα ακόμη παράδειγμα. Στην σελίδα 131 υπάρχει το λήμμα "ξυπασμένος ή ξυπασμένος;" Γράφει λοιπόν το βιβλίο: «Η λέξη έχει μακρινή καταγωγή από το αρχαίο ρήμα "συσπώ". Η γραφή "ξυπασμένος" της σχολικής γραμματικής, οφείλεται σε απλοποίηση "λόγω μη φανερής σχέσης με την αρχαία λέξη"». Η ίδια αιτιολογία, παρ' ότι εδώ έχουμε μια άλλη περίπτωση. Μία λέξη, που προέρχεται από την αρχαία αλλά όχι τόσο εμφανώς όπως το "πάλληξ", προτείνεται να της αλλάξουμε την γραφή, επομένως να χάσουμε την επαφή και με την ετυμολογία της!

Η σύγχυση συνεχίζεται και σε άλλες σελίδες (π.χ. σελ.136). "Ρεβίθι ή ρεβύθι;" «Η αρχαιοελληνική λέξη "ερέβινθος" είναι πρόγονος του ρεβιθιού. Άρα "ρεβίθι"», γράφει η συγγραφέας. Πολύ σωστά. Εγώ όμως ερωτώ. Είναι σαφέστερη η σχέση "ερέβινθου - ρεβιθιού" από αυτήν του "πάλληκος - παλληκαριού"; Στην σελίδα, επίσης, 104, γράφει πως το "ό,τι" είναι "άκλιτη" αναφορική αντωνυμία και εισάγει δευτερεύουσες προτάσεις. Βεβαίως, το πώς είναι άκλιτη μία αντωνυμία, όταν αυτή υπάρχει και στην ονομαστική και στην αιτιατική πτώση δεν μπορώ να το καταλάβω. Για παράδειγμα, στην φράση «ό,τι απεφασίσθη, θα γίνει» το ό,τι είναι σε ονομαστική, ενώ στην φράση "θα κάνω ό,τι εσύ θέλεις" είναι σε αιτιατική. Ίσως μπερδεύει τα άκλιτα με τα μονόπτωτα. Αμέσως μετά γράφει πως το "ό,τι" σημαίνει "ο,τιδήποτε, όποιο πράγμα και όσος, ό,τι λογής"! (Κι αυτό δεν μπορώ να το καταλάβω, πώς δηλαδή το ουδέτερο "ό,τι" σημαίνει αρσενικό "όσος"!.) Επομένως, καταλήγει, «η λέξη "οτιδήποτε" δεν θέλει κόμμα, εφ' όσον δεν υπάρχει λόγος σύγχυσης μεταξύ "ότι" και "ό,τι"»! Ας καταργήσουμε λοιπόν την ετυμολογία, επειδή δεν υπάρχει λόγος σύγχυσης!

Εμείς ως Έλληνες τι πρέπει να κάνουμε; Προφανώς, πρέπει να γράφουμε την λέξη "παλληκάρι" με δύο λάμδα (-λλ-) και "ήτα", την λέξη "ξυπασμένος" με "ύψιλον" για να καταδείξουμε την ετυμολογία της από το "συσπώ" και την συνέχεια της γλώσσας μας καθώς και

τη λέξη "ο,τιδήποτε" με "κόμμα". Βεβαίως, η νεοελλαδική "σχολική γλωσσική γραμμή" προστάζει: Είτε φαίνεται ότι μία λέξη προέρχεται από την αρχαία ελληνική (πάλληξ) είτε δεν φαίνεται (ξυπασμένος), είτε υπάρχει είτε δεν υπάρχει λόγος σύγχυσης, στα σχολεία θα διδάσκουν ότι "δεν είναι φανερή η σχέση με την αρχαία". Πρέπει να αποκοπεί η λέξη από την ρίζα της και η αιτιολογία θα είναι η ίδια. Και το ελληνόπουλο θα το γράφει με την απλούστερη μορφή, δηλαδή ανορθόγραφα. Για να ξεχάσει την καταγωγή των λέξεων. Για να υποταχθεί στην παγκοσμιοποίηση και να γράφει "greeklish"!

"Και όλοι εμείς στον καφεéné", όπως λέει και το τραγούδι, "βρε δεν βαριέσαι αδελφέ" ή καλύτερα "όλοι εμείς στον καναπέ"... (με την ίδια επωδό)! Εγώ τι να προσθέσω; Είμαστε άξιοι της μοίρας μας, της ανοχής μας, της αδράνειας, του ωχαδελφισμού και της ανυπαρξίας των πράξεών μας! Για την γλωσσική μας κατάντια είμαστε όλοι υπεύθυνοι!

Δημοσιευμένο στο <https://www.sakketosaggelos.gr/Article/6077/>